

lanterhavet, og der blev Bisen en saakaldt Negervise; derefter vendte den tilbage til Europa og bemægtigede sig navnlig alle store Byer; det blev en Folkevise for hele Verden med Omkvædet: „O Sufanne“. En dansk Folkedigter har sat en Text dertil, som har laaet mere an her i Danmark, og den lyder jo her: Ned med Estrup, Scavenius og Navn, det Sidste er rimeligvis mere for Nimitz Skyld, for at det skulde rime paa Kjøbenhavn. Denne Melodi kan spilles paa denne store Majoritet, men vilde man forsøge paa andre Melodier, vilde man forsøge at gjenneføre andre. Sager ved denne store Majoritet, saa skulde de Herrer se, vilde den næppe holde sammen ret længe. Den har dannet sig som en naturlig Opposition mod Ministeriet Estrup, saa snart Læren om de provisoriske Loves Gyldighed kom frem. Det er nu vel saadan noget som 10 Aar siden, da man først begyndte at docere ved Universitetet og senere andre Steder ude i intelligente Kredse, at § 49 i Grundloven kan fortolkes saaledes, at det ikke behøver at være Rigsdagen, men, at det ogsaa kan være Ministeriet og Kongen, som „vedtage“ Finantslove. Da denne Lære først kom op, faldt den Mange af os for Brystet, og lidt efter lidt skete der en stor Udvandring fra Høire til Venstre, og jeg tror, at man kan sige, at det ikke var de ringeste Kræfter, der forlode den hjemlige Arne og søgte over til Egne, hvor man endnu fortolkede vor Grundlov paa en naturlig og sømmelig Maade. Utsaa, denne Majoritet er dannet, om jeg maa bruge et Retsudtryk, ad hoc mod dette Ministerium og den bestemte Theori, den bestemte Forfatningsfortolkning, der var Grundlaget for, Begyndelsen til alle de senere Fortolkninger, vi have set. Men, mine Herrer, det tør jeg forudsige, at dersom dette Forslag bliver vedtaget, saa vil den store Majoritet ikke holde sammen i Længden; der vil danne sig andre Grupperinger paa Rigsdagen. Men tror De egentlig, mine Herrer, at det var en stor Ulykke, om det skete? Jeg veed nok, at Mange synes ikke om at høre det; men jeg tror, at naar det først var sket, vilde man maaske fra forskjellige Sider finde sig mere tilfreds ved en Omdannelse, sket i Genhold til en saadan Forfatningsforandring. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) ytrede forleden i sit fortræffelige, tre Timer lange Foredrag en genial Tanke, som vidner om et Klarsyn og en Skarpsindighed, man skal lede længe efter. Det ærede Medlem udtrykte Tanken saaledes: Forfatningen af 1866 har en centrifugal Betydning. De Herrer for-

med. Han mente, den jagede alle Kræfter, de gode og de daarlige, de moderate og de extravagante, allesammen ud i Periferien, saaledes at der ikke blev Noget tilbage i Centrum, og det ikke alene her i denne Forsamling, men ogsaa i vor Søsterforsamling, i Landsthinget. Alle extravagante Anskuelser, hvad enten de ere paa venstre Side eller paa høire Side, ere i Vælten: det er dem, der spiller Mester for Dieblisset. Nu tror jeg, at det maa siges ikke at være nogen rigtig heldig parlamentarisk Tilstand; jeg tror, at det vilde være nyttigt, om der ved Siden af den centrifugale Kraft kom en tilsvarende centripetal eller midtpunktsøgende Kraft, som kunde føre en Del af de Kræfter, som ere førte altfor langt ud i Periferien, tilbage igjen til Centrum. Jeg tror egentlig, at en stor Del af Danmarks Bøndestand, der som bekendt er af særdeles konservativ Natur, som egentlig er Bæreren af hele vor nationale Udvikling, og hvor man egentlig skal finde den danske Nations Hjerte, om jeg saa maa udtrykke mig, befinder sig ikke paa sin rette Plads, naar den er ude i den alleryderste Periferi sammen med Kræfter, som have lige den modsatte Opgave, nemlig at kuldkaste det Bestaaende og sætte en ny Retsordning, en ny social Tilstand i Stedet for den, vi Andre sætte Pris paa, ere vante til og ønske at opretholde. Utsaa vilde det være nyttigt, om der kom en saadan Kontravægt mod den midtpunktsøgende Kraft, som det ærede Medlem rigtigt paaviste, at der kom en Kraft i Mod sætning dertil, en Kraft, som atter kunde tiltrække disse Kræfter, der ikke have deres naturlige Plads i Periferien, men som bør sidde nærmere ved Centrum, og det ikke alene i dette Thing, men ogsaa i det andet Thing. Der er ogsaa mange Kræfter, som ere komne ud i den yderste Høireperiferi, som egentlig ikke have hjemme der. Skulde det ikke være muligt, at vi gennem dette korte og usfyldige Forslag mulig skulde komme til en naturlig Ordning af vore parlamentariske Forhold, som vil bringe en Ligevægt til Stede i vort parlamentariske Liv, som vi Alle i høi Grad savne. Jeg tør ikke sige det bestemt, men form mig staa det saaledes, at dette Forslag, der dog ifølge sin Ordlyd og ifølge sin hele Tourneure fremtræder med et vist fordringsløst Præg, maaske vilde kunne have en overordentlig stor og tillige overordentlig heldbringende Indflydelse, idet det kunde bringe os bort fra disse forvirrede, forkrøblede Tilstande, hvorunder en Nation ikke ustraffet kan leve i en længere Arrække. Jeg vilde, dersom jeg troede, der var Stemning for at lade overhovedet noget af disse Forslag gaa til et Udvalg og lade dem blive prøvede der, an-